

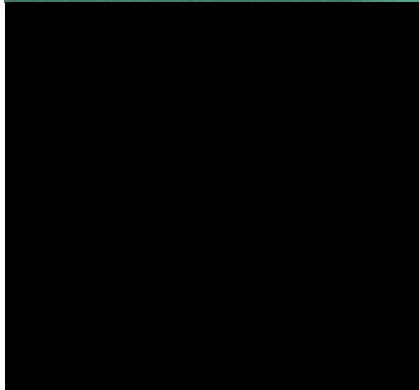

Col·legi d'Arquitectes
de Catalunya

Publicat a *COL·LEGI D'ARQUITECTES DE CATALUNYA* (<http://coac.arquitectes.cat>)

[Inici](#) > Revista de Corresponsals: Publicar llibres d'arquitectura a l'Índia

---

© Ariadna A. Garreta. Dones a una fàbrica de paper a Sanganer (Jaipur)

Aquestes llargues setmanes de confinament ens han donat l'oportunitat de retrobar la lectura en tot el seu sentit. Avançades tardes d'estiu llegint sense mirar el rellotge ni pensar en l'endemà... Temps també d'obrir les carpetes de temes pendents i, des d'un punt de vista professional, un bon moment per reflexionar sobre el futur del nostre sector i de les eines que tenim a l'abast. En aquest sentit, una de les preguntes més freqüents que ens trobem les editorials és la necessitat de continuar imprimint llibres en paper. Bé, a banda d'altres consideracions, personalment se'm fa difícil imaginar un món sense llibreries, tot i que cada cop en queden menys!

Els factors que reflecteixen un canvi d'hàbits dels lectors (sobretot de les generacions més joves), no són aliens a l'Índia, tot i ser un país on el pes de la tradició continua condicionant en gran mesura la vida de la ciutadania. Pel que fa a les publicacions d'arquitectura, el panorama actual tampoc no és gaire diferent del que hi ha a la resta del món. Des del punt de vista de la salut del llibre, la crisi de la demanda del format paper no es tradueix encara en una alternativa digital, més aviat és complementària.

Pel que fa a l'oferta que trobem a les llibreries, és bastant millorable. Els llibreters opten per vendre els títols més comercials dels catàlegs de les grans editorials ?bàsicament anglosaxones? que acaparen el mercat. A diferència d'altres països, a l'Índia ja pràcticament no queden llibreries especialitzades, de manera que la secció d'arquitectura ?si amb sort existeix a les llibreries generalistes? es redueix a unes quantes lleixes al costat de les seccions de disseny i art, i per tant no trobem gran varietat. Per altra banda, la dificultat del mercat del llibre i el monopoli dels grans grups editorials, fan molt complicat que les petites i mitjanes editorials independents, que s'arrisquen i publiquen bons títols, puguin accedir al mercat. Tot i que la venda online és una pràctica habitual, segueix sent difícil per a aquestes editorials accedir al públic.

D'aquesta manera trobem pràcticament les mateixes publicacions que es venen arreu: pseudo-manuals de tipologies (oficines, hotels, habitatge, apartaments, etc) publicats a Occident (generalment amb poc criteri de continguts, i descontextualitzats), i les monografies, adreçades més aviat com a llibre de regal o souvenir de viatge. Es tracta de llibres bastant ben publicats sobre l'arquitectura històrica del país (des dels palaus i fortificacions del Rajastan, els meravellosos temples hindús, budistes i jainistes; o la impressionant arquitectura del sultanat), i econòmicament poc assequibles. Pel que fa als llibres d'assaig i teoria de l'arquitectura, es podria dir que destaquen per la seva absència. Aquests llibres, que aporten sentit crític, que són resultat de la recerca, orientats a professionals, estudiants i investigadors, que obren nous camps de coneixement i ens ajuden a aprendre i a interpretar

L'arquitectura, segueixen sent publicacions imprescindibles a l'Índia, sobretot per la poca inversió interna en el camp de la recerca i la promoció de la cultura autòctona contemporània.

L'Índia, un país colonitzat durant cents d'anys per grans potències, des de l'imperi Mogol a principis del s. XVI fins a mitjans del XIX, i després pel Britànic fins el 1947, ha sofert la manca d'autoestima i oblit de la seva pròpia cultura. La primera escola d'arquitectura, la Sir J.J. College of Architecture, s'estableix a Mumbai el 1913 i la primera promoció es gradua el curs 1922/23 (el RIBA ja reconeix els estudis el 1929), amb l'arquitecte i professor anglès Claude Batley com a degà. Per tant, tota la bibliografia que els estudiants i professionals tindran a mà estarà filtrada per una mirada i pensament britànic, fins l'aparició del Moviment Modern i finalment ja fins ben entrats els anys 70 del s. XX. La petjada britànica va donar lloc a la introducció al país de noves tipologies arquitectòniques (el xalet, els jutjats, els campus universitaris, etc) així com un estil, el saracènic, que era una barreja de diferents elements de l'arquitectura tradicional hindú, islàmica, neogòtica i neoclàssica victoriana. Un autèntic pastitx!

L'anglès (adoptat com a idioma cooficial amb l'independència) és la llengua dels llibres i les aules, i ha configurat una important tradició literària, en detriment de les llengües locals. El sànscrit, la llengua de la religió i la filosofia hindú i arrel de l'hindi, va ser desterrat de l'ensenyament com a base de la cultura general. És també la llengua amb què es va escriure el Vastu shastra, el tractat d'arquitectura hindú de l'antiguitat que es remunta als segles 5è a 7è DC.

Tot i així, l'Índia sempre ha tingut grans admiradors per part dels seus colonitzadors i el segle XX serà molt prolífic quant a publicacions d'arquitectura i catalogació del seu immens llegat. Però no deixa de ser paradigmàtica la dependència que hi ha d'allò forà per assentar les bases de la pròpia identitat. L'arquitectura local, que durant quasi mig segle va ser gairebé esborrada, es recupera a partir de les lliçons i petjades deixades pels grans mestres del Moviment Modern a l'Índia i es consolida a partir de diferents discursos, que han deixat grans edificis però poca literatura. És per tant el moment que les escoles d'arquitectura destinin recursos per fomentar la recerca i la publicació de tesis i textos que aprofundeixin en l'arquitectura d'aquest immens país.

Lectures recomanades:

- CURTIS, W.; Balkrishna Doshi: An Architecture for India; Mapin Publishing, 2014
- DESAI, M.; Women Architects and Modernism in India, Narratives and Contemporary Practices; Routledge, 2017
- DESAI, M., LANG, J.; Architecture and Independence: The Search for Identity, India 1880 to 1980; Oxford Univ Press, 1998
- JOSHI, K.; Documenting Chandigarh: The Indian Architecture of Pierre Jeanneret, Edwin Maxwell Fry, and Jane Beverly Drew; Mapin Publishing, 1999
- LANG, J.; Concise History of Modern Architecture in India; Permanent Black, 2010
- PRAKASH, V.; Chandigarh's Le Corbusier: the Struggle for Modernity in Postcolonial India; University of Washington Press, 2002
- KAMIYA, T.; The Guide to the Architecture of the Indian Subcontinent; Architecture Autonomous Pub, 2005
- MEHROTRA, R.; Architecture in India since 1990; Pictor Publishing, 2011
- MICHELL, G.; The Hindu Temple; University of Chicago Press, 1977, 1988

MICHELL, G.; Islamic Architecture of Deccan India; ACC Art Books, 2018
SCRIVER, P.; SRIVASTAVA, A.; India: Modern Architectures in History; Reaktion Books, 2017
SCRIVER, P.; After the Masters: Contemporary Indian Architecture; Mapin Publishing, 1990
TILLOTSON, G.H.R.; Paradigms of Indian Architecture, Space and Time in Representation and Design; Routledge, 1998

Ariadna Álvarez Garreta, corresponsal del COAC a Chandigarh, Índia.
Juny 2020

[1]

Tornar [2]

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : <http://coac.arquitectes.cat/ca/mon/publicar-llibres-arquitectura-india>

Links:

[1] <http://coac.arquitectes.cat/ca/printpdf/printpdf/23091>

[2] <http://coac.arquitectes.cat/ca/javascript%3Ahistory.back%281%29>